

ia por!
el blau
va corrent
arri;
oritat
elsa pau
i tornat;
lu-cut!
l cel blau
a; (2)
baix
dlo;
ls alarits.
lo! (3)
esverat,
lla;
jú diu res
aperduts,
ta;
fense lloch,
a;
ue fan pahor,
ixen;
s esperits
xen!
ant d'un clau,
ben clá
isa!
parbé

qu'es de la broma.
—Tot el *sarau*-qu'aquí escoltau
es, pr'una *poma!*.... (4)
—¿Qué no ho creyeu?-donchs escolteu...
y tothom calla....
Fort marramau,-de la gent trau
la gran rialla.

Y, tothom riu...-En sab un niu
aqueit qu'afaita,-
li diu en Pau -qui'n sab el *dau*
y els gats empaita
—¡Fugiu tothom!-diu aquell hom'
qui va á *cassera*. (5)
Fa uns marramaus,-que deixan blaus!...
la gent, s'esvera.
Ab el seu crit,-ha estemordit
á gats y gatas,
que á tomballons,-y á capbussons
fan saragatas.

Y, vetaqui-que al ser aquí,
de las tauladas
saltan dos gats,-enjogassats,
fentse abrassadas.
Del xap que han dat,-allí han trovat,
la mort més bona;
y en Pau content;-li don'la gent
l'enhorabona.
Y tothom riu;-y el barbé diu:
¡quina tabola!
Demá l'arrós-será gustòs,
fet am cassola.

(1) Si no hi diu....bueno
(2) La *mestressa* del cel es la lluna *goy*?
(3) La forsa del consonant...te molta forsa
(4) La poma del paradís.
(5) De gats.

Camas-Tortas.